Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051

SĐ-38

Hai Tô Mì Bò

Minh Họa: Kinly Steebin

Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051
www.tomathien.org

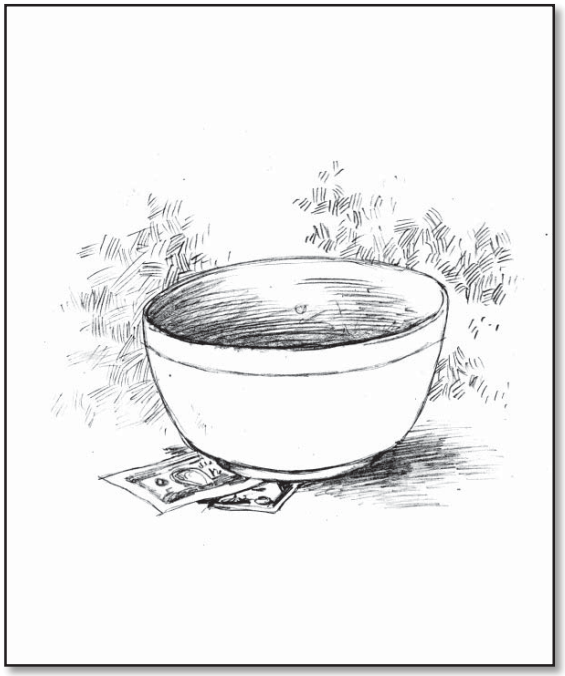

Bà chủ mỉm cười bước lại chỗ họ, "*Không nhầm đâu, hôm nay chúng tôi kỷ niệm ngày mở quán, đĩa thịt này là quà biếu khách hàng.*"

Cậu con trai cười cười, không hỏi gì thêm. Cậu lại gắp thêm vài miếng thịt vào tô của người cha, sau đó, bỏ phần còn lại vào trong một cái túi nhựa. Chúng tôi cứ im lặng chờ cho hai cha con ăn xong, rồi lại dõi mắt tiễn họ ra khỏi quán. Khi cậu Trương thu dọn bàn thì thấy đáy tô của cậu con trai đè lên mấy tờ tiền giấy, vừa đúng giá tiền của một đĩa thịt bò. Cùng lúc, tôi, bà chủ, và cả cậu Trương chẳng ai nói lên lời, chỉ lặng lẽ thở dài, mỗi người theo đuổi một ý nghĩ riêng.

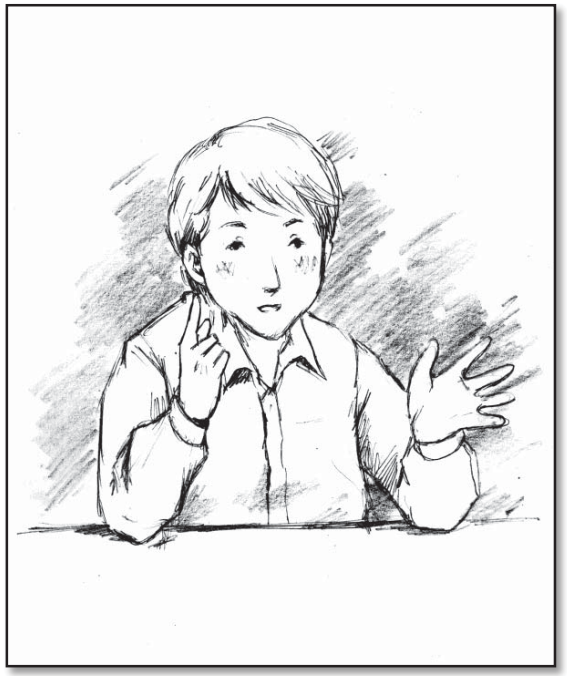

Người con trai dìu người cha bị mù tới trước cửa quán. Cậu con trai trạc mười tám mười chín tuổi, quần áo đơn giản, lộ rõ vẻ nghèo túng. Cậu tiến đến trước mặt tôi và nói to, "*Cho hai tô mì bò!*"

Tôi đang định viết hóa đơn, thì cậu ta xua tay. Tôi ngạc nhiên nhìn. Cậu ta nhoẻn miệng cười rồi ra dấu chỉ làm một tô mì cho thịt bò, tô kia chỉ cần rắc chút hành là được. Hóa ra, cậu ta gọi to hai tô mì thịt bò như vậy là cố tình để cho người cha nghe thấy.

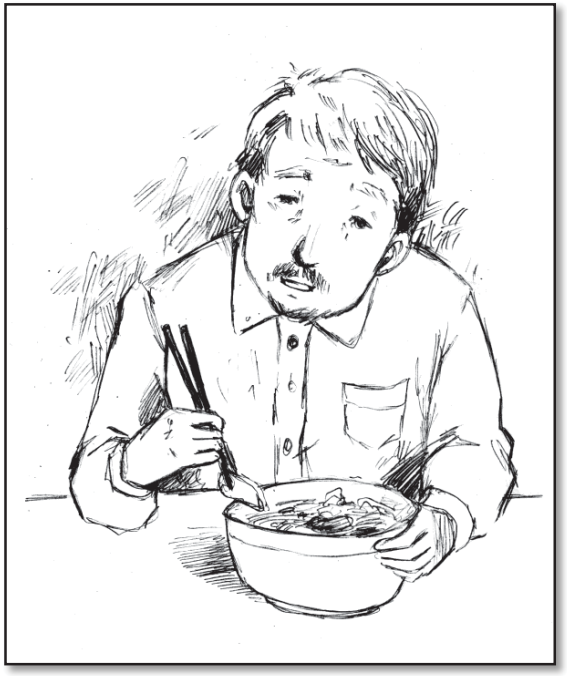

Nhà bếp bê lên hai tô mì. Cậu con trai chuyển tô mì bò đến trước mặt cha, "*Có mì rồi, cha ăn đi, cẩn thận kẻo nóng đấy cha!*" Rồi cậu bưng tô mì nước về phía mình. Người cha không vội ăn ngay, ông cầm đũa đưa qua đưa lại trong tô cố tìm gắp một miếng thịt rồi bỏ vào tô của người con. Người cha nói với giọng hiền từ và ấm áp, "*Ăn đi con. Ăn nhiều thêm một chút rồi học hành chăm chỉ. Nếu mà thi đỗ đại học, sau này làm người có ích cho xã hội.*"

Điều khiến tôi ngạc nhiên là, cậu con trai không hề cản trở việc cha gắp thịt cho mình, mà cứ im lặng đón nhận, rồi lặng lẽ gắp miếng thịt đó trả về. Cứ lặp đi lặp lại như vậy, dường như thịt trong tô của người cha cứ gắp lại đầy. Một lát sau, người con trai giục, "*Cha à, cha ăn mau đi, tô của con đầy ắp rồi đây này.*"

Hành động và lời nói của hai cha con làm chúng tôi rất xúc động.

Chẳng biết từ khi nào, bà chủ cũng đã ra đứng cạnh tôi, lặng lẽ nhìn hai cha con họ. Vừa lúc đó, cậu Trương đầu bếp bê lên một đĩa thịt bò. Bà chủ ra hiệu bảo cậu đặt lên bàn của hai cha con. Cậu con trai ngẩng đầu tròn mắt nhìn rồi vội nói: "*Anh để nhầm bàn rồi thì phải, chúng tôi không gọi thịt bò.*"